

De creatiespiraal

Ik ben inmiddels een jaar of vijftien huisarts. Toen ik nog studeerde en mijn vader deze praktijk had heb ik, voordat ik me specialiseerde tot huisarts (dat is een studie van twee jaar extra), al een jaar bij hem in de praktijk gewerkt.

Kennis van

Ik werkte een paar dagen per week in de praktijk en merkte dat mijn vader ontzettend veel wist van alle patiënten. Hij kon zo vertellen waar ze woonden, hoe hun kinderen heetten en ga zo maar door. Maar er waren ook nadelen: er was eigenlijk chronisch te weinig tijd voor mensen, mijn vader werkte tot ’s avonds laat en dan was het werk nog niet af. De papieren rompslomp begon serieuze vormen aan te nemen en achter het bureau lagen grote stapels brieven en administratie. Mijn moeder deed op zondag de financiële administratie. Als kind merkte je daar niet veel van, maar nu wel: eigenlijk draaide het hele gezin om de praktijk.

Maatschap

Later, toen ik mijn studie tot huisarts af had, zijn we samen gaan werken en zijn we een maatschap begonnen. Het was toen al zeker dat mijn vader er na een paar jaar mee zou ophouden, hij was 59 toen wij associeerden en tot zijn 65e jaar doorwerken werd hem lichamelijk en geestelijk te zwaar. Het was voor mij duidelijk dat ik, hoewel ik graag net zo’n attente huisarts zou willen zijn als mijn vader, dat omwille van vrouw en kinderen nooit zou kunnen zijn. Ik ben, toen mijn vader met pensioen ging, daarom met Henk Boelhouwer geassocieerd.

Terechte keuze

In de eerste jaren bleek dat een terechte keuze. De administratie nam steeds grotere vormen aan en de patiëntenzorg ging steeds meer tijd opslokken. De zorg voor chronische zieken en ziektes werd steeds professioneler en uitgebreider. We hebben spreekuren opgezet voor mensen met hoge bloeddruk en later heb ik een verpleegkundige aangenomen voor de patiënten met suikerziekte. Nog later kwamen de patiënten met astma en copd in beeld. Daar heb ik ook protocollen voor geschreven en verpleegkundigen opgeleid.

Telefoniste

Aan de telefoon werd het steeds drukker. Op maandagmorgen kregen we 150 telefoontjes te verwerken, en om toch patiënten zo snel mogelijk te woord te staan introduceerde ik de telefoniste. De wachttijden aan de telefoon werden gereduceerd van uren tot vijf minuten. Dat is later nog eens door onafhankelijk onderzoek bevestigd.

Ondertussen waren mijn vrouw en ik dus toch ’s avonds en in het weekend de administratie aan het doen, dat ging gewoon niet anders. Maar eigenlijk ging het best goed.

Hersenspinsel

Acht jaar geleden woonde ik een nascholing bij over de creatiespiraal. Deze nascholing zou mijn wereld en mijn kijk daarop veranderen. De creatiespiraal is een hersenspinsel van cabarettier en fysicus Marinus Knoope, hij heeft er ook een boekje over geschreven (zie www.decreatiespiraal.nl).

Hij beschrijft het zelf als volgt: “Zoals de bloesem in de lente een voorbode is van het fruit in de zomer, zo

zijn wensen en verlangens van mensen een voorbode van hetgeen ze later kunnen realiseren.” Ik kom daar later op terug.

Meer dan kennen

Het was voor mij inmiddels duidelijk: als je een goede dokter wilt zijn voor je patiënten moet je niet alleen zorgen dat je ze leert kennen, maar je moet ook zorgen dat er tijd, gekwalificeerd personeel en materiaal of apparatuur voorhanden is om het beste te kunnen bieden. Goede zorg ontstijgt het niveau van goede contacten, je moet medisch inhoudelijk ook kwaliteit kunnen bieden. Dat kun je niet als solo huisarts! Je zult als huisarts moeten zorgen dat je met je personeel, maar ook met collega’s, een volledig dekkende en kwalitatief hoogstaande zorg kunt bieden.

Nadelen

Een voorbeeld. Je kunt je als solo huisarts niet veroorloven zowel telefonistes als assistentes fulltime in dienst te ne-

men. Daarom krijg je ’s middags van die antwoordapparaten of nog vervelender van die keuzemogelijkheden (toets een 1 voor een recept). Iedere huisarts heeft, net als ieder mens, sterke en zwakke kanten. Werk je samen met collega’s kun je elkaar daarin aanvullen.

Solo

Vijf jaar geleden vertelde mijn collega dat hij toch liever als solo huisarts ver-

met andere disciplines samen, zoals een laboratorium, een diëtiste, een fysiotherapeut en misschien ook nog maatschappelijk werk?

Geloven

Je moet natuurlijk wel geloven dat wat ik wens ook werkelijkheid zou kunnen. Als ik het niet geloof, wie dan wel?

Uiten

Ik vertelde het aan anderen, natuurlijk mijn vrouw (mijn meest kritische toehoorder) en aan de apothekers. Ik besprak het mijn collega dokter Bokkes en die besprak het ook met dokter Berrez.

Netwerken

Dit is een onderdeel naar mijn hart. Ik was tot de conclusie gekomen dat je als huisarts nooit alles alleen kunt doen en kwam nu tot de conclusie dat ik ook nooit een zo groot project in mijn eentje kon starten. Ik begon dus deskundigen te vragen. Peter Röling van Archi Nova (architect), Tom Günther van Günther en Wijma (bedrijfsmakelaars) en Ronald Meuleman en Marlies Akkermans (notarissen). En met deze deskundigen namen mijn zorgen af.

Plannen

Dat plannen ontstond eigenlijk vanzelf vanuit het netwerken, daarom is de volgorde zo belangrijk. Zonder te netwerken was de planning hopeloos geweest.

Handelen

Inmiddels heb ik het pand aangekocht en is de vergunning-aanvraag de deur uit en zijn we alweer een heel eind op weg naar een prachtig centrum.

Volharden

Ja, dat moet je wel. Er zijn altijd problemen onderweg, maar dankzij het netwerken zijn dat geen beren op de weg geworden.

Ontvangen

Ik zou nu ongeveer waardering moeten ontvangen voor het geleverde werk, maar zoals Marinus als schrijft: ontvangen is voor veel mensen moeilijk. Voor artsen is het niet vanzelfsprekend dat ze waardering ontvangen en het is moeilijk daar mee om te gaan.

De volgende twee stadia; waarderen en ontspannen moeten nog komen, ik wacht!

Veel van mijn patiënten weten dat ik met dit centrum bezig ben, en vaak denken ze dat het om de ruimte gaat. Natuurlijk is mijn huidige praktijk niet overbemeten en die van dokter Bokkes ook niet, maar zoals u uit het stukje kunt destilleren gaat het daar niet alleen om; de tijd van de dorpsdokter is voorbij, leve de huisarts.

Jaco Beeker
info@drbeeker.nl
www.drbeeker.nl

Ik verbeeld mijn wens

In gedachten zie ik een gezondheidscentrum waarin meerdere huisartsen en assistentes samenwerken en liefst nog